

Kapitel 17

Åratal av träning på det som skiljde den svenska överklassen, de med *gamla* pengar, från enkel allmoges hade till sist burit frukt. Detaljerna som kunnat avslöja honom som uppkomling, *arrivist*, var noga bortslipade. Alex hade inte bara *lärt* sig koderna, han hade *internaliserat* dem.

Han klädde sig oklanderligt och korrekt vid alla tillfällen, och förde sig vid de fina middagarna med en säkerhet och ackuratess som om han vore en självklar del av aristokratin. Höll glaset kring fot och stjälk, förstod att uppträda artigt och vänligt utan att lova någonting, och kunde se mer distingerad ut än vad han själv insåg.

Han behärskade det sociala spelet till fullo och uppträdde orubbligt självsäkert, utstrålade total kontroll och lärde sig att markera överläget med ett enda höjt ögonbryn. Språket var rakt och direkt, med total avsaknad av medelklassens pretentiösa och ångestfyllda kråmande.

Alex gifte sig in i en släkt han kom att avsky, en familj höljd över alla misstankar. En karriärmässig vinstlott som i ett slag mångdubblade privilegierna. Dörrar öppnades och genvägar uppenbarade sig. Myndigheter uppträdde servilt. Tjänstemän som inte förstod bättre fick veta att de *trakasserade*, och backade alltid när de märkte med vem de hade med att göra. I riktigt svåra fall såg man till att deras chef tog dem i örat.

Värdet på den information han kom över ökade i takt med att han steg i graderna, och ju högre han klättrade desto enfaldigare blev folk. Men än viktigare för hans ryska uppdragsgivare var att han odlade sina kontakter och fortsatte att avancera, de stora skördarna låg längre fram.

När VD-posten väl hamnat inom skotthåll, sattes alla klutar till för att nå hela vägen. Alex blev fabrikschef och därefter ansvarig för flera av företagets nyckelprodukter. Utsågs till affärsområdeschef i Asien, sedan till chef för produktmarknadsföring, försäljningsdirektör och koncernchef för försäljning och marknadsföring.

Han utmärkte sig särskilt med sin detaljkoll och sin sällsynta förmåga att minnas alla detaljer. Fick saker och ting gjorda, kallades för *'en resultatorienterad doer'*. Floskler och svengelska bastarder som speglade en nästintill sanslös inställsamhet. En idoldyrkan och en strävan efter att greppa hägringen, att bli som Honom.

Trots denna gudalika popularitet var det något som skavde, alla ansträngningar till trots kom den ibland krypande. Oron. På sistone allt oftare, som ett eko från förr, en objuden gäst om natten. Med åren allt svårare att porta. Han mindes knappt längre vem han en gång varit, vart han var på väg, eller ens varför.

***

Hans breda erfarenheter gav honom en sällsynt överblick över koncernen. När han valdes in i styrelsen var de skyldiga sedan länge ute ur leken. Den gamle VD:n, som bäddat så fint för honom, hade lämnat både näringslivet och landet och framlevde sin pensionärstid på ett pampigt vinslott i Frankrike. Alla misstänkta formuleringar i hans gamla anställningskontrakt hade sedan länge spelat ut sin roll. Ingen med

inflytande kände längre till detaljerna kring hans upphöjelse, ingen skulle heller få för sig att snoka.

Alex ansågs ha självdistans och tämligen vass humor, på många sätt en balanskonstnär med fingertoppskänsla nog för att navigera på rätt sida gränsen om det opassande. Men en privat person som höll hårdare på integriteten än många andra, som inte bjöd på sig själv i onödan. Mellan skål och vägg viskades att han inte riktigt gick att komma in på livet, men det var ett brus som försvann bland alla översvallande hyllningar.

De lite mer ljusskygga delarna av koncernens transaktioner hade också de fallit på Alex lott, han var som klippt och skuren för uppgiften. En armé av stjärnadvokater och revisorer fixade och trixade med siffror och belopp när lukrativa affärer roddes i hamn.

Inget av det där var något nytt, redan i början av tjugohundratalet hade Edots svarta affärer omtalats i media. På den tiden var det lite vilda västern över det hela, med stora mängder kontanter som skiftade ägare i dunkelt belysta gränder.

Under Alex ledning växte den rörelsen och infogades sömlöst i övrig affärsverksamhet. Inga sportbagar fylldes längre med sedelbuntar. Det svarta blev grått som bleknade med tiden. En typ av tjänst som tillsattes utan formell rekrytering. Som krävde vassa armbågar, ett brett kontaktnät och ett skamlöst sinne för profit. En roll skraddarsydd för en tränad spion.

***

När Moskva väl fått innebörden av *wealth management* på en industriell skala klart för sig, hade det jublats. Det ansågs genialt kongenialt. Så snart han etablerat det

nödvändiga förtroendet hade måltavlorna sett hans styrkor, färdigheter och intellektuella kapacitet som en gåva. Han utgjorde inget hot.

Hans adliga tillhörighet var ovärderlig, många nyrika människor var beredda att gå över lik för att ta plats i det högsätet. Uppfinningsrik skatteplanering med avancerade skalbolagskonstruktioner föreslogs, vägar att kringgå lagar stakades ut.

Hantering av arv och överföring av kapital till nästa generation organiserades, riktlinjer drogs upp för undvikande av onödiga risker. Olja göts på de vågor som orsakats av interna revir- och maktstrider.

Ingen tyckte att det var det minsta märkligt att frågas ut om familjeangelägenheter som normalt borde skyddats med näbbar och klor. Tvärtom, det *förväntades*. Inte ens familjens egen läkare anförtroddes så mycket känslig information. Många av klienternas närmaste fanns på höga poster inom näringsliv, statsförvaltning och inom det militära. Det fanns gott om måltavlor att utpressa.

Ur trusterna plockades pengar i en takt alldeles lagom för att inte föranleda oönskat intresse från institutioner och myndigheter. Bankerna bjöd över varandra, sekretessen var guld värd. Ryktet om Alex förmågor spred sig som en löpeld, och med en parasits förslagenhet nästlade sig hans medarbetare in under huden på sina mål.

***

Alex införde en helt ny nivå av kreativitet i Edots affärer. Var hjärnan bakom bolag utan vare sig anställda eller huvudkontor, med adress i en garderob i London eller en postbox i Lichtenstein, och som inte utgjordes av mycket mer än ett bankkonto. Med ägare utan ansikten.

Pengarna studsade några varv i klustret av bulvanbolag och mellan sekretesskyddade konton i flera länder, för att till slut landa på målkontot där de var officiellt borttrollade och redo att användas till vad som helst och lite av varje.

Mycket gick åt till att muta regeringsföreträdare och andra nyckelpersoner som öppnade dörrar och delade ut kontrakt, en del gavs till anställda inom företaget i form av inofficiella bonusar. Moralen töjdes, gränserna mellan företags kapital och privata pengar suddades ut. Styrelsen och många höga chefer hade snart lagt sina förmögenheter i Alex gyllene händer, när en ny VD skulle utses var valet givet. Alex var heroinet de alla gjort sig beroende av.

***